

**DISPUTATIO JURIDICA
DE AMISSIONE FEUDI,
QUAM DEO
ADJUVANTE, ...
PRAESIDE ... DN...**

Gottfried Reuter, Lukas : von Berge,
Valenti Gonzaga

AMERICAN FUND

OF THE

AMERICAN PEOPLE
FOR THE
SUPPORT OF THE

DR. GOTTFRIED ZIMMERMAN

OF THE

AMERICAN PEOPLE

FOR THE

AMERICAN PEOPLE

D. O. M. A.

Positio I.

Quoniam modi, quibus feudum amittitur, multi & varij sunt, *Vult. d. feud. lib. 1. c. 11. n. 2* adeo quidem, ut sub certâ aliquâ & rotundâ regulâ comprehendi nequeant, quemadmodum ipse fatetur Feudista, in *c. un. in quib. caus. feud. am. 2. F. 23.* tamen ne quali temerè vagemur, & promiscua velut turba causarum nobis pariat offensionem & obscuritatem, placet certos limites nobis circumdare, intra quos cursus disputationis nostræ contineatur.

II.

Sciendum itaque primò, feudum interdum ira amitti, ut omninò extinguatur, feudum quæ esse desinat, ut subtiliter distinguit *Paul. 3. sent. 6.* Interdum ita, ut feudum quidem maneat, is tamen, qui ipsū possidet, (hoc est Vasallus) amplius non habeat, (sed amittat. *Vult. d. c. 11. n. 3. Gorbost. An. in disp. feud. 11. th. 1. lit. e.*

III.

Omninò esse desinit & extinguitur, vel conventionem, vel absque eâ *Vult. d. c. 11. n. 9.* Et conventionem quidem vel expressâ, vel tacitâ.

IV.

Conventionem expressâ multis modis extingui potest, puta refutatione, quæ fit Domino à Vasallo *c. un. qual. olim. feud. al. 2. F. 9 c. un. d. Vasall. decrep. et. 2. F. 14.* & remissione, quæ fit Vasallo à Domino, & eiusmodi alijs. *Vult. d. n. 9.*

V.

Sed quoniam hoc extra controversiam est, ut procedat, si consensus & voluntas utriusque tam Domini, quam Vasalli

intercedit, ut hic, quæritur, Utrum etiam Domino invito res-
futare Vasallus feudum possit? Multi quidem dissentiunt, ve-
rùm his non attentis cum com. Dd. scholâ in c. 1. d. vas. qui con-
const. Lothar. 2. F. 38. optimè eum posse, statuimus, cum Zas p. 12.
n. 14. Borch. d. feud. c. 8. n. 53. Rosenth. c. 9. concl. 50. n. 50. Curt. lun. p. 4. n.
135. Myns. obs. 65. n. 7.

VI.

Similiter in quæstionem venit, num etiam Dominus ius
suum, invito Vasallo remittere possit, ut eum amplius Vasal-
lum non habeat? Ob paritatis rationem Domini & Vasalli,
quam passim arg. c. un. d. form. fidel. 2. F. 6. urgent, censemus, il-
lum ius suum dominans remittendo, à Vasallo liberari, nec
cogi insuper posse, ut Vasallo succurrat. Rosenth. c. 9. concl. 52. n.
20. Arum. in disp. feud. 7. tb. 26.

VII.

Conventionione tacitâ extinguitur feudum Guardiz & Ca-
staldiz: Item Advocatiz & quod huic non est absimile, Can-
cellariæ. His enim tacitè inest conventio, ut post annum au-
ferantur. c. un. d. feud. Guard. & Castald. 1. F. 2. c. un. d. pig. dat. feud. 1.
F. 11. Schrad. p. 2. c. 4. n. 25. Huc etiam referuntur feuda Soldatæ,
Habitationis, quorum hoc morte accipientis c. 1. d. feud. habit. 2.
F. 105. illud utriusque tam dantis, quàm accipientis finitur c. 1.
§. fin. qu. d. Duc. 2. F. 10. Borch. c. 4. n. 30. & Dd. com. nisi specialiter
aliud cautum sit arg. d. c. 1. d. feud. Guard. & Castald. d. c. 7. d. feud. ha-
bit.

IX.

Absque conventionione feudum esse definit vel facto Va-
salli interveniente, vel non interveniente. Priori casu (1) in-
gressu religionis c. 1. vers. qui Clericus si d. feud. def. cont. sit. 2. F. 26.
c. 1. d. feud. §. m. 2. F. 30. Borch. c. 5. n. 49. & (2) præscriptione,
cuius fit mentio in d. c. 1. si d. feud. def. tam contra Dominum
quàm Vasallum Vult. d. c. 1. n. 10.

IX.

Contra Dominum præscribitur feudum, quando Vasal-
lus denegatis Domino servicijs, & à tempore istiusmodi de-
negationis factæ 30. annis completis, bonâ fide possederit.

Vlt.

VVes. d. feud. c. 15. n. 3. & Dd. in d. c. 1. vers. si per. 30 annos. 2. F. 26. Vuli. d. 1080. Contra vassallum verò, quando Dominus rem feudalem pro libera per 30. annos, nemine feudum exigente, in possessione habuerit Zas. p. 6. n. 33. Rittersh. lib. 1. d. feud. c. 18. q. 9.

X.

Facto Vassalli non interveniente finitur feudum (1) rei, in qua constitutum est, interitu. Interire autem multipliciter res potest, non solum incendio, aut chasmate ut est in l. 15. §. 2. ff. Loca. §. fin. ff. d. Vusu sed etiam inundatione l. 31. §. item q. matri ff. d. acquir. poss. item calamitate belli, cum prædia occupantur ab hostibus, ut est in l. cum unus §. fin. ff. d. bon. ant. jud. poss. VVes. d. c. 15. n. 2. Vuli. d. c. 15. n. 5.

XI.

Sed hic quaestio oritur, si postliminio res in feudum concessa, reversa & recepta sit, an Vassallo restituenda? Affirm. per l. si ager. 26. ff. quib. mod. usus fr. am. Niell. disp. feud. 8. th. 1. lit. a.

XII.

Finitur (2) facto Vassalli non interveniente ipsius morte, nullis extantibus, quibus jus succedendi competat, heredibus: Nam tunc ad dominum revertitur c. 1. §. rursus quib. mod. feud. am. 1. F. 5. c. 1 §. etsi clientulus d. al. feud. l. 1. F. 13. Rittersh. c. 6. q. 3. & ex eo tempore nudæ proprietatis dominus incipit plenam habere in re potestatem, ut loquitur Justin. in §. fin. l. d. usus fr. Vuli. d. c. 11. n. 6. Et hæc breviter de feudi extinctione.

XIII.

Nunc quomodo amittatur. Notandum autem hic, Vassallum à Domino ritè institutum, absque culpa devestiri, beneficiumque semel legitime acquisitum amittere nullo modo posse c. 1. d. feud. sine culp. non am. 1. F. 21. Bald. c. 1. d. nat. feud. Ruding. lib. 1. c. 25. in pr. Arum. disp. feud. 7. th. 2.

XIV.

Quod ad eò verum est, ut ne quidem Principi aut Imperatori id facere permissum sit text. in c. 1. d. nat. feud. 1. F. 7. ubi Dd. com. Schenck Baron. 5. & 6. Rosentb. c. 10. concl. 11. n. 9. Niell. disp. feud. 8. th. 1. lit. e. arg. c. 1. Extr. d. probat. l. donationes quas C. d. don. int. vir. & ux. l. 16. C. d. transact. & sim.

XV.

Culpa ergo ut adsit, necessariò requiritur *d. c. un. §. F. 21.*
Quæ culpa Juris feudalis compilatoribus dicitur feloniam c. 1. §.
domino. 2. F. 26. c. 1. §. F. 47. c. 1. 2. F. 37. Zas. in tr. feud. p. 3. n. 2. Vult. d. c. 11.
n. 17. Rittersh. lib. 2. c. 5. q. 2. Ruding. lib. 1. c. 25. n. 1. Niel. disp. 8. th. 1. & c.

XVI.

Quod vocabulum varias Grammaticas notationes ab
 interpretibus recipit. Quidam à gr. *Φήλωμα* vel *Φήλωσις*
 deducunt; quidam à germ. *schien* seu *fallen*; alij à latino verbo
fallo, unde nonnulli *fallonia* dicitur; alij denique barbarum
 esse contendunt. Nos cuijlibet, pro lubitu, ut ut velit, deducat,
 relinquimus, posteriori tamen adharemus.

XVII.

Feloniam illam seu culpam hic latissimè sumimus *Rüt-
 tersh. d. c. 5. q. 4.* seu ut loquitur *Magnificus & Clariss. Jctus An-
 dr. Knich.* largiter, pro quolibet causâ, jure feudistico multâ
 condignâ, & adstrictim pro delicto, & crimine grandiori &
 atrociori in dominum admissio, in sua. *tr. d. Vestit. pact. p. 3. c. 1.*
n. 292.

XVIII.

Refertur autem tam ad Dominum, quàm ad vasallum;
 Utrique enim communis est *Vult. d. c. 11. n. 17.* & constat aperte
 in *d. c. 1. 2. F. 47. & d. c. 1. §. domino. 2. F. 26.*

XIX.

Est vel legitima, quàm & certam vocamus; hoc est,
 verbis in jure feudali expressam: vel arbitraria seu incerta, ar-
 bitrio judicis definienda *text. in c. 1. quæ sunt prim. caus. §. sed quia 2.*
E. 34. Vult. d. c. 7. 16. Gothofr. Ant. d. disp. 8. th. 6.

XX.

Utraque consistit vel in committendo, vel in omitten-
 do, *d. c. 1. quæ sunt prim. caus. & ibi. Dd. Rosenb. c. 10. concl. 12. n. 2. Guer-
 Pifo d. feud. c. 43. n. 15. VVes. c. 15. n. 4. Rittersh. d. lib. 2. c. 5. q. 4. Vult. d. n. 16.*

XXI.

Culpa in committendo consistens dicitur, cum videlicet id
 à Vasallo perficitur, quod fieri non debebat *Vult. d. loco.* Atque
 rursus committitur vel in ipsum Dominum, idque directò, vel
 per consequentiam, ut loquitur *Vip. in. l. 1. §. 3. ff. d. injur.* vel in alios
 extraneos *d. c. 1. verj. den. 2. F. 24. d. c. 1. 2. F. 37. Vult. d. c. n. 18.*
Boet. claus. 4. disp. 17. th. 9 & 10.

Directio in Dominum perpetratur feloniam, si nim. ipse in propria persona offendatur. Quod quidem fieri potest multis varijsque ex causis; quarum alix ad Domini vitam & famam; alix ad res vel bona eius; alix denique tam ad vitam ac famam, quam ad ipsas res spectant *Rittersh. d. q. 4. Gothofr. Am. disp. 11. lib. 2.*

Ad vitam & famam causas referimus duas. Prima & potissima est, si Vasallus Dominum suum occidat, gladio an veneno, nihil interest *d. c. 1. §. porro, ubi Dd. com. 2. F. 24. Som. b. p. 12. n. 37. Moxx. ex quib. caus. feud. am. n. 27. Rittersh. d. c. 3. q. 5.*

Fallit tamen in eo, si Vasallus ad sui defensionem; dominum vim injustam inferentem, interemerit *Schrad. p. 9. c. 4. n. 55. Rosenh. l. 10. concl. 20. n. 23.* defensio namque omni jure petmissa est, *ex jure naturale. dist. 1. c. p. 1. foraliu. Extr. d. sent. & rejud. ut vim. 3. d. 7. & 7. d. 4. 1. 25. §. qui cum aliter ff. ad L. Aquil. l. 1. §. vim vi ff. d. vi & vi. arm.*

Quid, si Vasallus justo iracundix calore motus, Dominum in adulterio uxoris suae deprehensum occiderit, anne & eo casu liber erit à pœna privationis? Quod cum *Rosenh. c. 10. concl. 20. n. 41. Schrad. d. p. 9. c. 4. n. 92.* affirmandum censemus.

Ampliatur hæc causa, ut Vasallus fendo cadat, si nimirum vita Domini tantummodo insidias struxerit, sive clam sive palam; *quod test. sum. necess. 2. F. 27.* eumque hostili animo fuerit aggressus, etià si mors non secuta sit *d. §. porro & ibi Andr. d. 1. §. rh. c. 11. n. 19. 2. F. 24. Rittersh. d. c. 1. q. 5.*

Atque idem procedere dicimus cum *Rosenh. d. c. 10. concl. 7. n. 17. & Schrad. d. p. 9. c. 5. n. 12.* si Vasallus Domino palam mortem minatus fuerit, quia ex hisce minis inimicitia capitalis oritur *gl. in l. licet 15. ff. d. arbit. Rol. à Valle. conf. 63. n. 32. l. 1. p. 1.* ob talē autē inimicitiam rectè feudum amittitur *Laur. Sylvan. d. feud. 1. c. cogn. q. 4. 4. p. 1. & seqq.*

Secus est, si vasallus tantum cogitaverit de nece Domini, nec tamen hunc adfectum & pravam cogitationem ad effectum diduxerit.

diduxerit, vel etiam diducere ceperit §. si voluerit 2. F. 51. ubi Bald.
& Schenck Baro n. 2. facit l. cogitationu ff. d. pæn. Clariss. Dn. Andr. Knib
d. Vestit. pat. p. 3. c. 1. n. 55. Vult. d. c. 11. n. 20.

XXIX.

Secunda causa, quæ Domini vitam & famam concernit,
& ob quam Vasallus pseudo exuitur, est, si graves vel inhono-
stas, ut loquitur Feudista in d. §. porro 2. F. 24. injurias Domino
intulerit, puta si impias manus in eum ingesserit, id est, si vul-
neraverit, si verberarit, si pulsarit. Idque facit, quod non so-
lum ingratisissimus erga benefactorem suum existat, verum et-
iam contra juramentum fidelitatis manifestè delinquat 2. F.
7. ibi: ne aliquam lesionem. Borch. d. feud. c. 8. §. 10. Schneid. in Epit. feud.
p. 3. c. 1. n. 92. & seqq.

XXX.

Sed hic quaeritur, utrum poena privationis locum habe-
at, si Vasallus renunciaverit, eumque poenituerit? Nihil enim
jovabit. Clari enim juris est, & à Dd. Com. traditum, delictis co-
summatis poenitentiae locum non esse vid. Schrad. d. p. 9. c. 4. n. 26.
Rosenh. d. c. 10. concl. 17. n. 15.

XXXI.

Neque hic distinguimus, num inferat ipse Vasallus, an
per alium fieri curet. text. est express. in c. 1. vers. Ego juro. 2. F. 7. 74.
cob. d. S. Georg. in verb. distig. Vasalli n. 41. Curt. p. 4. n. 34. Vult. d. c. 11. n.
25. Rittersb. d. c. 5. q. 10. Ruding. d. c. 25. n. 15.

XXXII.

Quò pertinet, si Vasallus verbaliter, alijs atrocissimis
Dominum affecit convitijs, eiusque famam & æstimatione
læsit d. §. porro 2. F. 24. quippe quòd vita & fama paribus, ut di-
citur, ambulent passibus isti quidem §. ff. quod, met. caus. l. justa 9.
ff. d. manum. vind. Cum quo consentit etiam jus Sax. art. 14.
Landtr. n. 3. ibi: ob ein Man seinen Herrn gröblich
schmehe/te/ oder ihm vorsätzlich schaden thete/
dadurch mag er sein Leben verlieren. Vult. d. c. n. 25.
Rittersb. d. q. 10.

XXXIII.

Atque hæc sunt causæ, Domini vitam & famam concer-
nentia.

nentes. Quæ res seu bona eius concernunt, tres à nobis constituantur. I. si Vassallus ex certâ scientiâ & dolo malo, seu fraudulenter ipsum feudum, vel feudi partem aut conditionem Dominus abnegavit *c. 1. §. Vassallus. 2. F. 26. c. 1. §. si fuerit. 2. F. 24. Borch. c. 8. n. 115. VVes. c. 15. n. 6.* Verius tamē est, imò æquius, si partem inficietur Vassallus, quod non toto feudo, sed parte tantū abnegatā privetur *arg. d. §. Vassallus, 2. F. 26.* Et hanc sententiam tuentur *Schrad. d. c. 6. n. 51. Rosenth. Cujac. Ruding. Vult. Borch. & Dd. com.*

XXXIV.

Secunda causa ad res Domini pertinens, est, si Vassallus feudo abutatur, idque per abusum deterius reddat *c. 1. §. quicumque, Advocatiam. d. p. 4. c. 1. n. 2. F. 27.* Detrimentum, autem debet esse insigne & notabile, ut tradunt *Curt. p. 4. n. 44. VVes. d. n. 6. Guer. Pif. c. 21. n. 5. Schrad. p. 9. c. 6. n. 69. Vult. d. c. n. 39. Rittersh. d. c. 5. q. 69.*

XXXV.

III. Si Vassallus feudum sine consensu Domini distraxerit in extraneum *c. 1. in pr. 2. F. 52. & c. 1. 2. F. 55.* nisi forsitan ex iustâ ignorantia, putans rem allodiamalem esse, hoc faciat: tunc enim liberatur *Duar. d. feud. c. 11. n. 16. Zas. p. 10. n. 9. VVes. d. c. 11. n. 2. Vult. d. c. n. 42.*

XXXVI.

Quod si verò partem saltem alienet, totum feudum non perdit, sed partem duntaxat abnegatam *per c. 1. 2. F. 38. & c. 1. §. illud. 2. F. 24. Borch. d. feud. c. 8. n. 32.*

XXXVII.

Hic non immerito quæstio movetur, an vocabulo alienationis etiam hypothecæ constitutio comprehendatur? Negamus cum *Arum. disp. feud. 7. th. 6. & Nicell. disp. feud. 6. th. 7. lit. 6.* Hæcque de causis, in res seu bona Domini commissis.

XXXVIII.

Earum, quæ tam in Domini vitam & famam, quam in ipsius res perpetrantur, quinque poni possunt genera: I. Si Vassallus Dominum criminaliter accusaverit, *c. 1. 2. F. 33.* sive id faciat per se ipsum, sive per alium *gl. in §. item si delator & ibi Schenck. n. 5. 2. F. 24. Zas. p. 10. n. 45. Sontsb. p. 12. n. 48. Vult. d. c. 11. n. 27. Zabel, in Exercit. feud. 8. th. 5. lit. g.*

XXXIX.

Sed valde controversum est, num excusetur Vassallus, si Dominum de vero crimine accuset? Nos pro negativa pugnamus, quia ad hoc est obligatus, ne quid faciat, quod Domini estimatio lædi possit. *c. 1. d. form. fidel. Rojensb. c. 10. onil. 12. n. 5. & seqq. Rittersb. c. 5. q. 14.*

XL.

Unde nonnulli inferunt, Vassallum non posse sine periculo amittendi feudi interdictio unde vi contra Dominum experiri, sed eius læsio actione in factum uti debere *arg. l. 1. §. interdictum hoc ff. unde vi. Sed multi improbant Jacob. d. S. G. in verb. & dicti Vassalli n. 6. Borch. c. 9. n. 18. & seqq. Arum. d. disp. 8. th. 15. quorum sententia & nobis verior videtur per. c. 1. 1. F. 22. arg. c. esto subiectus disp. 95.*

XLI.

Quid, si Vassallus accusando Dominum, suam suorumque injuriam persequitur? Excusari eum posse putamus *gl. in c. 1. quib. mod. feud. am. VVes. c. 15. n. 5. Zas. p. 10. n. 47. Somsb. p. 11. n. 33. & p. 12. n. 12. Vult. c. 10. n. 28. Rittersb. d. c. 5. q. 16. Schrad. p. 9. c. 8.*

XLII.

II. Si delator Domini existat, easque delatione grave dispendium ei inferat *tex. in d. §. utin si delator 2. F. 24. VVes. d. loco. Ruding. c. 25. n. 19. Præterquam si Dominum de delicto in principem vel Remp. commisso, atque adeo de crimine læsæ majestatis detulit Schrad. d. p. 9. c. 8. n. 5. Duar. d. c. 14. n. 15. Niell. disp. 8. th. 5. lit. d. Vult. d. c. n. 27.*

XLIII.

III. Si Vassallus adversus Dominum testimonium perhibuit *c. 1. §. similiter. z. F. 33. Borch. c. 8. n. 128. VVes. d. c. 15. n. 5. modò non sit in re feudali, puta, si lis sit super negotio investituræ; nam eo casu impunè eum testimonium dicere posse, manifestum est, ut constat ex c. 1. 2. F. 2. & c. 1. 2. F. 32. Sebenck. in d. c. 1. §. similiter. Ruding. c. 25. n. 21. Rittersb. c. 5. q. 18.*

XLIV.

IV. Si Vassallus credentiam, vel secreta Domini manifestaverit *c. 1. & ibi gl. & Dd. 1. F. 17. Borch. d. c. 8. n. 126. Atque hoc procedit*

cedit indistinctè, nullo habito respectu, an damnum aliquod ex istà revelatione sit subsecutum an nullum, sufficit, si animus damnificandi adfuerit *Zas p. 10. n. 35. Borch. d. c. n. 129. Schrad. p. 9. c. 5. n. 50. Arum. disp. 8. th. 23.*

XLV.

V. Si Vasallus cum inimicis Domini amicitiam suam copulaverit *c. 1. 2. F. 57. Cl. Du. Andr. Knich. d. Vestit. pact. p. 2. c. 5. n. 47. Arum. d. disp. 8. th. 20.*

XLVI.

Quod ita intelligendum arbitramur, si talis sit amicitia, quæ cum fraude ac detrimento Domini conjuncta est, inque ejus pernecium, injuriam & contumeliam tendit, *Schrad. p. 9. c. 5. n. 27. Vult. d. c. 11. n. 29. Everb. in sop. in lo. d. tanquam seu respect. Secus est, si bonâ fide absque fraude & præjudicio Domini contracta sit Borch. c. 8. n. 121. & seqq. Rittersh. c. 5. q. 12. Ruding. d. c. 25. n. 18.*

XLVII.

Sed cuinam, Domino an Vasallo incumbat probatio, quando non constat, quo animo amicitia illa inita sit, disceptant FF? Posterius nos affirmamus, quia præsumtio militat pro Domino, cum *Rittersh. d. q. 12. Du. Plunnon tr. feud. c. 14. Arum. d. disp. 8. th. 21.*

XLIX.

Et hæc de culpâ, in ipsius Domini personam directò & immediatè commissâ, dicta sunt. Ordo jam postulat, ut dispiciamus de ea quoque, quæ per consequentiam & mediatè in Dominum perpertatur. Eius vero species tres constitui-

XLIX.

I. Est Cucurbitatio Domini, de quâ est *text. in c. 1. §. item si fidelis. l. 1. F. 5. c. 1. 2. F. 57.* hoc est, cum uxore ejus concubitus *d. §. item si fidelis c. 1. §. si quis miles l. F. 21.* Quod verum est, non tantùm, si adulterium perfecerit, sed etiam, si id duntaxat attentaverit *d. §. item si fidelis in verb. concumbere se exercueris. Vult. d. c. 11. n. 31. Borch. d. c. 8. n. 91.*

L.

Attentatio autem illa varijs modis fieri potest l. 15 §. si

quæ virginem ff. d. injur. puta, turpiter ludendo d. §. item si fidelis.
Quem iustum l. si quis amodo 16. tit. 5. 6. lib. 2. legum Longobardic. in-
terpretatur manuum in sinum immisionem, aliarumve par-
tium verecundarum contrectationem, referent glan. d. §. in verb.
luseris, ubi Hostom. & Cujac. Sonib. d. p. 12. n. 241.

L1.

Fieri quodque potest missis literis a matorijs, item illece-
bris munusculorum sollicitando, alijsque strophis ad expur-
gandam Uxorij Domini pudicitiam utendo, de quibus Vid.
Schenck. Baro in d. §. item si fidelis n. i. Vult. d. c. 11. n. 31. Rittersb. d. c. 5. q.

96.

LII.

Et quod dictum est de Uxore Domini; idem ad ipsam
eius extendendum arbitramur, prout pleriq; etiam Dd. Schenck.
quib. mod. feud. am. n. 7. Jacob. d. §. G. in verb. dictij. Vasalli n. 29. Zas. p.
10. n. 27. Curt. p. 4. c. 20. Sonib. p. 32. n. 18. VVes. 6. 15. n. 5. Vult. d. c. n. 31. A-
rum; diff. 8. sb. 6.

LIII.

Quid verò si rem habuerit cum Domini viduâ, siatuen-
dum? Quanquam plerique hic dissentiunt, quorum opinio
communiior, ut ait Vult. d. c. 11. n. 31. Juré tamen contraria velior
videtur. per. c. 1. 1. F. 2. Vult. d. loco.

LIV.

Sed macula ista stupri, à Vasallo illata, vindicatur etiam
in filiâ eius d. §. item si fidelis. VVes. d. c. 15. n. 5. Item in nepte ex filio;
aut nuru d. §. Borcb; d. c. 8. n. 95. Zas. d. n. 24. Rittersb. c. 5. q. 107.

LV.

Idem quoque obtinet, & juris est in sorore Domini, in
domo eius adhuc manente, quæ in capillo dicitur (hoc est in-
nupta) d. §. item si fidelis? §. rursum 2. F. 24. Rittersb. d. c. q. 108. Ruding.
d. c. 25. n. 6. Et hæc est secunda causa in Dominum per conseq.
commisâ.

LVI.

Sequitur tertia, quæ fit, quando personæ necessitudine
propiore Domino devinctæ, gravi aliquâ injuriâ à Vasallo
afficiuntur c. 1. in fin. in verb. ad tuam vel tuorum injuriam 1. F. 7. Et
tantum de culpâ quæ Dominum concernit.

LVII.

In alios culpæ commissæ species, ex quibus feudum fit
câducum, hæc duas ponimus. I. Est parricidium quod per-
petratur à Vassallo in suum fratrem *l. 1. §. item si fratrem 1. F. 5. c. 1. 2. F. 37.* Item in nepotem ex fratre *d. §. item si fratrem. Arum. d. disp. 8. l. 10. VVes. d. 6. 15. n. 5.*

LII.

Nec distinguendum, utrum faciat spe occupandi inte-
grum feudi, aut totius hereditatis, an verò ob aliam aliquam
câusam *d. §. item si fratrem. c. 1. §. denique 2. F. 24. Somsb. p. 12. n. 52. Borch. d. 8. n. 102. Vult. d. c. 11. n. 34. Schrad. d. p. 9. c. 3. n. 25.*

LX.

Alterâ est Proditio, quæ in jure feudali appellatur tradi-
tione *d. c. 1. 2. F. 37.* sive fit in Dominum sive in alium *gl. & Dd. in d. §. item si fratrem. 1. F. 5. Crim d. c. 1. 2. F. 27.*

LXI.

Dictum hæc ténus fuit de Feloniâ, quæ consistit in com-
mittendo. Ad alteram nunc, quæ in omittendo posita est,
progressum faciemus. Ea est, cum Vassallus negligit id, quod
ratione officij facere debebat *Rittersb. d. c. 15. q. 4.* Negligitur au-
tem vel vita & incolumitas Domini, vel etiam res & jura
eius.

LXII.

Quod attinet ad neglectionem vitæ & incolumitatis
câusas numeramus tres: I. Si Vassallus periculum, aut gran-
dem Patrimonij jacuram Domino imminere sciens, ipsum
de eo certiores non reddat, aut ultro se minus, cum possit
offerat ad occurrendum isti periculo *c. 1. §. praterea 2. F. 24 c. 1. 2. F. 28. c. 3. n. 26. VVes. d. c. 15. n. 7. Somsb. p. 12. n. 15. Borch. d. c. 8. n. 106. Vult.*

LXIII.

Si Vassallus Dominum carceri inclusum & detentum
significat, nec eum liberari, cum possit, curet *d. c. 1. 2. F. 24. Rd. d. 1. n. 17.* Quod tamen interpretes accipiunt de domi-
no, injustè sine culpa incarcerationato *arg. §. licet Vassallus 2. F. 26. Schrad. d. p. 6. 8. n. 6. Vult. d. c. n. 48.*

LXIV.

III. Si Vassallus Dominum in periculo mortis constitutum, cum posset, non liberavit *c. 1. d. al. pat. feud. 2. F. 39.* Hinc si dominum, quo cum praelium ingressus fuit, in eo morantem, non mortuum, nec mortiferè aut lethaliter vulneratum dimiserit, merito poenam caducitatis incurrit. *c. 1. 1. F. 5. c. 1. §. item qui dominum 2. F. 24. c. 1. in fin. t. F. 21. VVes. c. 15. n. 7. Vult. c. 11. n. 19. Rittersb. d. c. 15. n. 48.*

LXV.

Ad neglectiorem rerum & jurium Domini itidem causæ referuntur duæ. I. Si Vassallus vel ejus heres intra tempus debitum investituram non petiit *c. 1. 2. F. 24. c. 1. 2. F. 40. nisi habeat justam excusandi causam c. 1. quo temp. mil. 1. F. 22. c. 1. §. praterea 2. E. 55. Duar. c. 14. n. 2. VVes. d. c. 15. n. 7. Borch. n. 8. c. 4. Vult. d. c. n. 23. Rittersb. d. c. 15. n. 43. Sibrad. p. 9. c. 2. Ruding. c. 25. n. 28.*

LXVI.

II. Si Justitiam facere Domino Vassallus neglexerit *d. c. 1. §. illud tamen 2. F. 24. Sibrad. p. 9. c. 7. n. 2.* Quò pertinet, si Vassallus de feudo à Domino vocatus iudicio se sistere noluerit *d. c. 1. §. est & alia 2. F. 24. c. 1. 2. F. 22. Vult. d. c. n. 24. Arum. d. disp. 8. th. 11.*

LXVII.

III. Si servitium Domino suo, ob quod feudum datum fuit, denegavit *1. F. 21. VVes. d. c. 15. n. 7.* Nulla namque alia est justior feudum mittendi causa, ut scribit Feudista *2. F. 24.* modò Vassallus sit requisitus *c. 1. §. Licet 2. F. 26. Cl. Dn. Andr. Knich. d. Vessu. pact. lib. 2. c. 5. n. 39.* & ad id præstandum ex justâ causâ non impediatur, ut apparet ex *d. c. 1. §. sed non est alia 2. F. 24. Vult. d. c. n. n. 22. Rittersb. d. c. 5. n. 47. Arum. d. disp. 8. th. 12. & Dd. Com.*

LXVIII.

Atque hæc breviter de causis, ob quas Vassallus beneficium, ipsi à Domino suo ex benevolentia concessum, culpâ suâ tum in ipsam personam Domini, tum in alios perpetrata, & committere possit, dixisse sufficiant. Quoniam autem tot repetuntur, imò quotidie emergere aliz possunt, ut dicitur *in c. 1. quæ sui prim. caus. 2. F. 24.*

LXIX.

Questionem illam longè intricatam adpeninus: an non jildem

iisdem de causis priuetur Vassallus feudo, quibus matrimonium
dissoluitur l. 8. C. d. repud. donatio revocatur l. ult. C. d. revoc. donat.
filii exheredatur N. 115. l. 3. Tradunt hoc pro regula FF. com. &
colligunt ex c. 1. §. prae dictum modus. 2. F. 24. Verum si penitus rem
perpendimus, contrariam opinionem, quam approbant Curt.
Jun. p. 4. n. 77. Duar. p. 14. n. 25. Arum. d. disp. 8. lib. 27. non immerito
amplectimur.

LXX.

Illud nunc monendum, quod, quemadmodum Vassallus ob
feloniam, culpam Tuam doloque commissam, feudum perdat, ita quo-
que Dominus ob eandem proprietate priuetur sex. est express. 2.
F. 47. & 2. F. 26. & gl. & Dd. in c. 1. d. form. fidel. Subrad. p. 6. c. 7. n. 8. Vult.
d. 6. n. 52.

LXXI.

Cum itaque feudum ob feloniam tam à Domino, quam à Va-
sallo amittatur, quaeritur: Num statim delicto perpetrato, ipso
jure feudum auferri queat, an vero iudicis sententia necessa-
ria? Posterius defendimus. per c. 1. d. feud. sin. culp. 1. F. 21. ubi Dd.
Com. & 1. F. 22. Vult. n. 59. VVes. c. 15. n. 9. Rittersh. 6. 6. q. 15.

LXXII.

Restat ut inquiramus, Cuinam feudum exutum aperiatur?
Disting. inter feudum ob feloniam Vassalli, & ob feloniam Do-
mini amissum. Priori casu refert, utrum sit novum vel anti-
quum? Si novum, indistinctè, siue delictum in personam Do-
mini vergat, siue in alium, ad Dominum redit, exclusis descen-
dentibus. c. 1. §. fin. 2. F. 24. & 2. F. 37. Rosenb. c. 11. concl. 1. n. 1.

LXXIII.

Si verò sit antiquum, iterum disting. an feloniam sit commis-
sa in Dominum, an in alium? Si in Dominum, ipsi deferretur d. c.
1. §. fin. 2. F. 24. & 2. F. 37. Cuius distinctionis rationem reddit
textus d. §. fin. ut scilicet hoc casu Dominus ultionem habeat inju-
ris suae Schenk. Qua fuit prim. caus. n. 1. Sönsb. p. 13 n. 1. Vult. d. c. 1. n. 71.

LXXIV.

Verum an perpetuo, vel saltem usque ad vitam Vassalli delin-
quentis pene Dominum maneat, disquiritur? Posteriores
sententiam probant in. 78. 83. & 98. lib. 2. F. Quam assument ec-
iam Dd. Com. tanquam magis textibus & aequitati consentane-
am Vult. d. c. 1. n. 71. Arum. d. disp. feud. 8. lib. ult.

Si in alio delictum tentatum sit, statim vivo adhuc Vasallo, non expectata morte eius, ad agnatos proximiores devolvitur 2.F. 24. in fin. & 2.F. 37. etiam intra quattuor gradum Rojenh. c. 11. concl. 10. Vult. d. n. 71. in fin. Arum. d. th. ult. Gotthofr. Anth. d. sp. feud. 12. th. 3. lit. b.

Cæterum quid juris, si feudum sive proprietates rei feudalis ob feloniam Domini caduca facta fuerit, quis nam acquirit? Quidam distinguunt, ut in Vasallo. Quæ distinctio tamen si probabilem habeat rationem, ei tamē disertis verbis repugnat c. 1. si d. feud. des. cont. sit 2.F. 26. Malumus igitur huic stare textui, quam aliorum opinionibus illo destitutis, subscribere. Atque sic feudum eo casu ad Vasallum pertinere, & cum Usufr. consolidari dicimus d. c. 1. 2.F. 26. Rojenh. c. 11. concl. 20. n. 7. Vult. lib.

1. c. 11. n. 52. Clar. lib. 4. sent. § feudum q. 72.

SOLI DEO GLORIA.

Ad

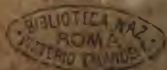
Præstantiss. Dn. Respondentem amicum, fratrem, popularem & commensalem
suavissimum

LUCAS Bon Berge.

ἀγαπητά μου
Cura bonus lege.

A Rte laboratum pepulum & subtile futurum
Festina nunquam pingitur illud acu.
Ac aliud præstans quod opus sublimeq., motu
Omnia perfectum non solet esse cito.
Tempore nux corplum, magnam glans parvula quercum
Gigant, & ex grano pensile crescit olus.
Nix unquam vitis solitas inculca dat uvas,
Fert matura jacens poma nec arbor humi.
In celebren, Luca, cresces sic tempore montem,
Es CVRA BONVS in LEGE peritus eris.

Joachimus Flemingu. Anhaltinus.

Si in alium delictum tentatum sit, statim vivo adhuc Vasallo, non expectatâ morte eius, ad agnatos proximiores devolvitur 2.F.24. in fin. & 2.F.37. etiam intra quartum gradum Rosenh. c.11. concl.10. Vult. d.n.71. in fin. Arum. d.sh ult. Goshofr Anth. d. sp feud. 12.sh.3. lit.b.

Cæterum quid juris, si feudum sive proprietates rei feudalis ob feloniam Domini caduca facta fuerit, quis nam acquirit? Quidam distinguunt, ut in Vasallo. Quæ distinctio tamen si probabilem habeat rationem, ei tamē disertis verbis repugnat c.1. si d. feud. def. cons. fir. 2.F.26. Malumus igitur huic stare textui, quàm aliorum opinionibus illo destitutis, subscribere. Atque sic feudum eo casu ad Vasallum pertinere, & cum Usufr. consolidari dicimus d.c.1.2.F.26. Rosenh. c.11. concl.20.n.7. Vult. lib. 1. c.11.n.52. Clar. lib.4. sent. § feudum q.72.

SOLI DEO GLORIA.

Ad

*Præstantiss. Dn. Respondentem amicum, fratrem, popularem & commensalem
suavissimum*

LUCAS Bon Berge.
ἀγαπητάκις
Cura bonus lege.

Artis laboratum pepulum & subtile futurum
Festina nunquam pingietur illud acu.
Ac aliud præstans quod opus sublimèq; motu
Omnia perfectum non solet esse cuncto.
Tempore nux corylum, magnam glans parvula quercus
Gignit, & ex grano pensile crescit olus.
Nix anquam vitis solitas inculta dat uvæ,
Fert matura jacens pama nec arbor humi.
In celeberr. Luca, cresces sic tempore montem,
Et CURA BONVS in LEGE potius eris.

Joachimus Flemingus. Anhaltinus.

